

Pepinomozaïekvirus: een probleem in de tomatenteelt

Ineke Stijger¹, René van der Vlugt² & Roel Hamelink¹

Inleiding

Pepinomozaïekvirus (PepMV) was tot 6 jaar geleden nog een volkomen onbekend virus. Toch heeft het sinds 1999, toen het voor het eerst in zowel de Nederlandse als Engelse tomatenteelt werd aangetroffen, vaste grond onder de voeten gekregen. Een van de belangrijkste redenen hiervoor is zijn gemakkelijke verspreiding (door gewashandelingen en via besmette oppervlakten zoals fust en gereedschappen) en de zeker kort na de introductie van het virus, zwakke tot zeer zwakke symptomen in de teelt.

Maatregelen

- voorkom een aantasting met PepMV
- verspreiding van het virus op een bedrijf is moeilijk tegen te gaan
- voer zeer stringente hygiëne maatregelen door
- deze maatregelen zijn beschreven in een speciaal Hygiëneprotocol Tomaat.

In 2006 is onderzocht of een zwakke stam van PepMV een oplossing zou kunnen bieden voor de huidige problemen. Dit naar analogie met de zwakke stam van tomatenmozaïekvirus (MII-16) die in het verleden werd ingezet om schade veroorzaakt door sterke stammen van dit virus te beperken.

Onderzoek

Uit onderzoek is o.m. bekend dat:

- symptomen ook op geënte planten verschijnen
- geen relatie is tussen voeding en symptomen, meer kali geeft niet minder vruchtsymptomen
- virus op kleding na 14 dagen nog infectieus is
- hommels in staat zijn het virus over te brengen
- virus tot 2004 weinig symptomen gaf
- het virus duidelijk genetische veranderingen laat zien
- diverse varianten van PepMV in de tomatenteelt voorkomen
- dat de concentratie van het virus in de plant tijdens het groeiseizoen opvallende schommelingen vertoont
- geen verband is tussen deze schommelingen en optreden heftigheid symptomen

